VS41 - Thoughts on and translations of VS41

de re familiari.

59. Gnomologium Epic. Vat. 41 Ἅμα[6]) δεῖν καὶ φιλοςο-

1) (Μ)ρ͂οδώρου L., nomen Μητροδώρου latere Cobetus animadvertit 2) νέος ὢν Gaisfordius 3) ἀνατρεφόμενος libri append. 4) λέληται libri append., λέληςαι Nauckius 5) Ἱροδώρου libri 6) Gomperzius ultimum verbum antecedentis sententiae γελᾶν ab Usenero in γέλων mutatum ad nostram trahit, non recte ut puto

φεῖν καὶ οἰκονομεῖν καὶ τοῖς λοιποῖς οἰκειώμαςι χρῆςθαι καὶ μηδαμῇ λήγειν[1]) τὰς ἐκ τῆς ὀρθῆς φιλοςοφίας φωνὰς ἀφιέντας.

Metrodoro ascripsi sententiam, quia illum studiosissime sodales admonuisse constat, ut rei familiari administrandae operam darent. vide p. 544. quamquam hoc quidem dictum certe ei adiudicari nequit.

Image not found or type unknown

[Metrodori Epicurei Fragmenta collegit scriptoris incerti Epicurei Commentarium moralem, subiecit Alfredus Koerte : Metrodorus, of Lampsacus, d. 277 B.C : Free Download, Borrow, and Streaming : Internet Archive]
26
archive.org

> Quote
>
> "I wrote down the opinion of Metrodorus, because it is evident that he had most diligently warned the members to give attention to the management of the family affairs. See p. 544. although this statement certainly cannot be attributed to him."

οὐ μόν[ον ἄφ]θαρτον ἀλλὰ [ἀιδί]αν(?)[1]. ὀρθῶς [μὲ]ν [λέγων][2]) καὶ φιλαληθῶ[ς . . . . .

Gomperzi restitutio probabilis non est, vir doctissimus, qua est moderatione, ipse verba εἶναι et θείαν dubitanter proposuit. nullo modo fieri potuit, ut Metrodorus affirmaret omnes concretiones rerum κατ' ἀριθμόν indelebiles esse. nam si Epicurus hunc terminum ab Aristotele accepit, id quod certum videtur, omnes fere res singulae κατ' ἀριθμόν subsistunt (cf. Hirzeli quaest. I p. 54 sq.), quas omnes perire Epicurei mordicus contendunt. Hirzelius, qui in prima parte quaestionum de Ciceronis scriptis philosophis p. 46—84 locum obscurum Ciceronis de nat. deor. I, 19, 49 sq. sagacissime explanavit, recte, ut puto, (p. 73 adn. 1) suspicatus est ad interpretandum nostrum locum scholion ad Epicuri primam κυρίαν δόξαν usui esse. quod scholion Usenerum secutus (Ep. p. 71, 8 sqq.) sic lego: ἐν ἄλλοις δέ φησι τοὺς θεοὺς λόγῳ θεωρητούς, οὓς μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑφεστῶτας, οὓς δὲ κατὰ ὁμοείδειαν ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐπιρρύσεως τῶν ὁμοίων εἰδώλων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀποτετελεσμένους[3]), ἀνθρωποειδεῖς[4]). recte, ut mihi quidem videtur, contendit Hirzelius Epicurum duo genera a Cicerone quidem l. l. confusa statuisse, quorum alterum ex Democriti de simulacris doctrina fluxit (v. Hirz. l. l. p. 73 sqq. cf. Ep. Us. fr. 352 p. 237, 28—238, 11). cuius partitionis deorum apud Aetium quoque vestigium extat Aet. I, 7, 34 p. 306 D. (Ep. Us. fr. 355 p. 239, 11) Ἐπίκουρος ἀνθρωποειδεῖς μὲν τοὺς θεοὺς λόγῳ δὲ πάντας θεωρητοὺς διὰ τὴν λεπτομέρειαν τῆς τῶν εἰδώλων φύσεως, nam cur additum sit verbum πάντας, nisi Epicurus complura deorum genera distinxit, non video. in nostro Philodemi loco non generaliter de concretionibus agi certum est (v. supra p. 541 sq.), de deorum concretione agi ex ipso Philodemei libri titulo conicere licet. puto igitur recte me restituisse καί φησιν θε|ῶν σύνκρισιν τῶν γε | κατ' ἀριθμὸν οὐ μόν|ον ἄφθαρτον ἀλλὰ | ἀιδίαν. totum locum sic vertam: „Metrodorus quoque in libro, qui inscribitur de mutatione, talem statuit distinctionem et dicit deorum concretionem, qui quidem ad numerum subsistunt, non solum indelebilem sed sempiternam.“ verbum θεῶν bene quadrat ad lacunam, primae litterae θ lunula extat in apographo, item γε et ἀιδίαν lacunas explent. lineolis indicavi, quas litteras singulis versibus tribuam, quia Gomperzius versuum fines non recte terminasse videtur. quanto latius pateat vox ἀίδιος quam ἄφθαρτος docet scriptor Platon. defin. 1 p. 411 A Ἀίδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὂν καὶ νῦν μὴ ἐφθαρμένον.

Conicere licet vocabuli συγκρίσεως notionem apud Metrodorum fluctuasse, vide Philod. de sanct. VH² II f. 118 p. 134 G. l. 8 κἂν ἐξ ὑπερβά[σεως] τῶν μεταξὺ. . . . [τ]ὴ[ν] κατ' ἀριθμὸν [σύν]κρισιν ὁτὲ

1) ἀλλὰ καὶ θείαν Gomp. 2) μὲν οὖν sive μέντοι Gomp. 3) ἀποτετελεσμένων Hirzelius cum codicibus 4) ἀνθρωποειδῶς Hirzelius, ἀνθρωποειδ . . ς cod. Par.

μὲν [τὴν ἐκ τῶν] αὐτῶν καλε⟨ῖ⟩ν [ὁτὲ δ]ὲ τὴν ἐκ τῶν [ὁμοίων(?)[1]), unde cognoscitur Epicureis ab adversariis inconstantiam in usu termini σύγκρισις κατ' ἀριθμόν obiectam esse. haud scio an recte vituperati sint Epicurei, nam cum et contenderent deos ex atomis constare (vide Ep. Us. fr. 352 p. 238, 3 sqq., fr. 354 p. 238, 18 cum eis locis, qui in adnotatione ad p. 238, 21 referuntur) et omnes concretiones dissolvi censerent (v. Ep. ep. I, 40, fr. 282 p. 202, 8, Lucr. I, 518 sq.), facere non potuerunt quin ad tuendam deorum aeternitatem alterutram sententiam arteficiose interpretarentur. de deorum aeternitate enim Epicurum vel discipulos clam adversariis quidquam detraxisse vix credam (cf. Ep. ep. III, 123, sent. sel. I cum eis locis, quos Usenerus in subsidio interpretationis ad l. l. adnotat).

Philodemus de sanctitate VH² II f. 122 p. 137 G vide supra fr. 9 p. 541.

XII. Περὶ οἰκονομίας.

https://www.epicureanfriends.com/thread/3157-vs41-thoughts-on-and-translations-of-vs41/?postID=24885#post24885